

Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. *χάμνημαν* Κύπρ. *ἀχάμνημα* Ήπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀχαμνίζω*. Τὸ *ἀχάμνημα* κατὰ τὰ ἐκ περισπωμένων ρημάτων παραγόμενα.

1) Χαλάρωσις Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπν. (Μάν.): *Ἀχάμνισμα* τοῦ σκοινιοῦ Μάν. Συνών. *ξέσφιγμα*. 2) Μεταβολὴ ἐπὶ τὸ μαλακώτερον, ὑδαρέστερον Κύπρ.: *Ὁ ἀσβέστης θέλει χάμνημαν*. 3) Ἀδυνάτισμα, ἰσχύοτης Ήπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. — Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.: Τὸ ἀρνὶ ἀπὸ τοῦ χάμνισμα ποῦ ἔχει δὲν πουλεῖται Μάν. Τ' *ἀχάμνημα* δὲν κρύβιτι Ζαγόρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀχάμνητα*.

άχαμνισμός ὁ, Θήρ. — Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀχαμνίζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀδυναμία. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀχάμνητα*.

άχαμνιτικός ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀχάμνια* καὶ τῆς καταλ. -ιτικός.

Ὁ προκαλῶν διάρροϊαν, εὐκοιλιότητα: *Ὁ ἀρακᾶς εἶν' ἀχαμνιτικός*. Συνών. *ἐνεργητικός*, *εὐκοίλιος*.

άχαμνόγαλος ἐπίθ. Σέριφ. Θηλ. *χαμνογάλα* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *γάλα*.

1) Ὁ παρέχων ἄπαχον γάλα Σέριφ. Ἀντίθ. *παχόγαλος*. 2) Ὁ ἀμελγόμενος εὐκόλως Ρόδ.: *Χαμνογάλα* κατοίκα.

άχαμνογελῶ (Ν. Ἑλληνομν. 3 (1906) 402) *χαμνογελῶ* Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ ρ. *γελῶ*.

Ὑπομειδιῶ. Συνών. *χαμωγελῶ*.

άχαμνογύναιο τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *γύναιο*.

Ἀσθενική, καχεκτική γυνή: *Πῆρε κι αὐτὸς ἓνα ἀχαμνογύναιο*.

άχαμνόζουλος ἐπίθ. ἀμάρτ. *χαμνόζουλος* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ ρ. *ζουλῶ*.

Ὁ εὐκόλως πιεζόμενος, πολὺ ὠριμος, ἐπὶ καρπῶν: *Χαμνόζουλα* ἀπ-πίδια.

άχαμνοκαιριᾶ ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *καιρός*. Διὰ τὸν μεταπλάσμον πβ. *κακοκαιριᾶ*, *καλοκαιριᾶ*.

Ἡ νοτιά: *Νά 'θε 'υρίση μὲν ἀχαμνοκαιριᾶ νὰ χλιοκαί- ρίσ' ὁ κόσμος!*

άχαμνοκαιρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *χαμνοκαιρίζω* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀχαμνοκαιριᾶ*.

Ἀπρόσωπ., γίνεται ὁ καιρὸς θερμότερος, γυρίζει νο- τιά: *Ἐχαμνοκαίρισε g' ἐγλύκανεν ὁ κόσμος*.

* **άχαμνόκολος** ἐπίθ. Θηλ. *ἀχαμνοκόλα* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *κόλος*.

Ὁ ἔχων ἰσχνοὺς γλουτοὺς.

άχαμνοκυνηγάρης ὁ, Βιθυν. — Λεξ. Μπριγκ. *ἀχα- μνοκυνηγάρης* Κάρι. (Ἑλυμπ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀχα- μνοκυνηγάρης* Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *κυνηγάρης*.

Κακός, ἀδέξιος κυνηγὸς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κρῖμα 'ς ἐσένα, τουνηγέ το' ἀχαμνοκυνηγάρη,

ν' ἀφήσης τέτοια πέρδικα νὰ σοῦ τὴν πάρουν ἄλλοι

Χίος

Ὦρα νὰ σ' εὔρη, κυνηγέ κι ἀχαμνοκυνηγάρη,

ποῦ 'πιασες τέθιοιαν πέρδικα κ' ἤφηκές τὴν καὶ διάβη

Ἀπύρανθ.

άχαμνολούρης ἐπίθ. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *λουρί*.

Ὁ κνηρὸς, βραδὺς εἰς τὴν ἐργασίαν του (οἶονεὶ ὁ ἔχων ζωσμένο τὸ λουρί του ἀχαμνά).

άχαμνομάρτινο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *μαρτίνι*.

Ἰσχνόν, ἄπαχον ἀρνίον.

άχαμνομελιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀχαμνομελιάρης* Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀχαμνομέλος* καὶ τῆς καταλ. -ιάρης.

Ὁ ἔχων ἀσθενικά μέλη, ἀδύνατος, ἀσθενικός.

άχαμνομέλος τό, ἀμάρτ. *ἀχαμνομέλους* Στερελλ. (Ναύπακτ.) *ἀχαμνομέλ'* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *μέλος*.

Τὸ ἀχαμνόν, τὸ ἀσθενὲς μέλος τῆς οἰκογενείας, ἡ κόρη ἐνθ' ἄν.: *Τὸν σπὶτ' ἔχ' ἀχαμνομέλους Ναύπακτ.* Συνών. *ἀδύνατος* 2 β. Πβ. *ἀχαμνομερσά*, *ἀχαμνόμερος*.

άχαμνομερσά ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *μερσά*.

Ἀδύνατα μέλη οἰκογενείας, οἷον χήρα, ὀρφανά, ἄγα- μος κόρη κτ.: *Τί νὰ σοῦ κάμη, ἔχει ἀχαμνομερσά.* Συνών. *ἀχαμνόμερος* 1. Πβ. *ἀχαμνομέλος*.

άχαμνόμερος τό, Πελοπν. (Καλάμ. Μάν.) *ἀχαμνό- μερο* Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *μέρος*.

1) *Ἀχαμνομερσά*, δ ἰδ., Πελοπν. (Ἀρκαδ.) 2) Γυνή (ὡς ἀσθενὲς μέρος) Πελοπν. (Καλάμ. Μάν.) Πβ. *ἀ- δύνατος* 2 β, *ἀχαμνομέλος*.

άχαμνόμερος ἐπίθ. Πελοπν. (Γέρμ. Καλάμ. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *μέρος*.

1) Ὁ ἀπὸ ἀσήμευ γενεᾶς καταγόμενος Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.: *Δὲν τὸν λογαριάζουσι, γιατί' εἶναι ἀχα- μνόμερος Μάν.* || Γνωμ. *Οἱ ἀχαμνόμεροι ἔχουσι δουρὶ ποῦ γάιδαρος δὲ δὸ δορεῖ (δουρὶ=θυμὸς) αὐτόθ.* || Ἄσμ.

Μὲ προζηλεύασι πολλοί, | Νικλιᾶνοι κι ἀχαμνόμεροι.

2) Ἀνίσχυρος Πελοπν. (Καλάμ. Μάν.) Συνών. *ἀχα- μνός* B 1.

άχαμνονύχης ἐπίθ. ἀμάρτ. *χαμνονύχης* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ οὐσ. *νύχι*.

Ὁ ἔχων μαλακοὺς ὄνυχας, μαλακὰς ὀπλάς, ἐπὶ ζώων: *Χαμνονύδικον βόι.* Ἀντίθ. *σφιχτονούχης*.

άχαμνοπερνῶ Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ ρ. *περνῶ*.

Ἐχω οἰκονομικὰς στενοχωρίας, διάγω, ζῶ πενιχρῶς. Συνών. *κουτσοπερνῶ*.

άχαμνοπιάνω, *χαμνοπιάνω* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀ- χαμνοπιάνω* Κάρι. Κέρκ. Κρήτ. Μεγίστ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ. *ἀχαμνοπιάν-νω* Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀχαμνός* καὶ τοῦ ρ. *πιάνω*.

1) Πιάνω χαλαρῶς, οὐχὶ σφιχτὰ ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἀχαμνοπιᾶσ' με, κυνηγέ, τώρᾳ βγαίν' ἡ ψυχὴ μου,

σύρει καὶ χαμνοπιάνει τὴν, τραυᾶ φτερό καὶ φεύγει

Ἀπύρανθ. 2) Μέσ. α) Ἐχω ἐλπίδας ὑποστηρίξεως. στηρίζομαι εἰς τινα μὴ ἰσχυρὸν Λεξ. Δημητρ. β) Λαμ- βάνω σύζυγον ἐξ ἀσήμευ, εὐτελοῦς οἰκογενείας Λεξ. Δη- μητρ.: *Ὁ δεῖνα ἀχαμνοπιᾶστηκε.*

άχαμνόπιασμα τό, Κάρι. *ἀχαμνοπιᾶσμα* Passow Carm. popular. 377.

